Lieta nr.C30865616
Lietvedības nr.C3343-17/14
ECLI:LV:RVPT:2017:1212.C30865616.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2017.gada 12.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska
ar sekretāri A.Taškovu
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasībā pret /pers. A/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu un parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Maksātnespējīgās garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" (turpmāk tekstā – prasītājs) (prasītāja maksātnespēja izbeigta saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 6.jūnija lēmumu un pasludināts tiesiskās aizsardzības process) administrators Elīna Evere 2016.gada 22.novembrī iesniedza tiesā prasību un 2017.gada 6.jūnijā prasības precizējumus pret /pers. A/ (turpmāk tekstā – atbildētāja) par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, īpašuma tiesību atzīšanu un parāda piedziņu norādot, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu pasludināts prasītāja maksātnespējas process, par prasītāja administratoru iecelta Elīna Evere.

Prasītāja vienīgais atzītais kreditors ir akciju sabiedrība "Latzemes nekustamie īpašumi" (iepriekšējais nosaukums akciju sabiedrība "Reversed"), kura prasījums pamatots ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā nr.C30615909 par piedziņu EUR 23744,15 apmērā. Minētais parāds nav segts.

Izvērtējot prasītāja slēgtos darījumus administratore konstatēja, ka ar prasītāja biedru kopsapulces lēmumu sadalītas prasītājam piederošās garāžas starp tās biedriem, t.i. manta atsavināta bez atlīdzības, t.sk. atbildētājai, tādejādi samazinot prasītāja aktīvus no kuriem sedzami kreditoru prasījumi. Ar sabiedrības aktīvu bezatlīdzības nodalīšanu biedriem, nerēķinoties ar kreditoru likumīgajām interesēm prasītājs tika padarīts maksātnespējīgs. Šāda atbildētāja darbība ir uzskatāma par negodprātīgu un neatbilstošu Civillikuma 1.pantā ietvertajam labas ticības principam, tātad atzīstama par prettiesisku un šādas rīcības rezultātā noslēgtie līgumi par spēkā neesošiem neatkarīgi no darījuma veida.

Prasītāja ieskatā fakts, ka prasītāja valde novēloti iesniedza maksātnespējas pieteikumu 2014.gadā, kaut faktiskā maksātnespēja jau bija iestājusies 2011.gadā, nevar būt šķērslis bezatlīdzības darījuma apstrīdēšanai un prasītāja īpašuma tiesību atzīšanai uz strīdus nekustamo īpašumu saskaņā ar Maksātnespējas likuma 97.panta pirmo daļu.

Prasītāja ieskatā prasībām, kas celtas pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 97.panta pirmo daļu piemērojams vispārējais prasījuma tiesību noilguma termiņš – 10 gadi no darījuma noslēgšanas dienas, pretēji darījumam ar kuru nodarīti zaudējumi Maksātnespējas likuma 97.panta trešajā daļā norādītajā gadījumā.

Prasītājam jau 2008.gadā bija maksātspējas grūtības ilggadēju biedru naudas nemaksātāju dēļ. 2010.gada 4.februāra prasītāja biedru kopsapulcē faktiski tika pastiprināta sabiedrības maksātnespēja nespējot samaksāt zemes nomas maksas parādu, taču tika turpināta tiesvedība ar kreditoru un vēlāk sasaukta kopsapulce jautājuma par prasītājam piederošu atsevišķu garāžu boksu nodošanu to lietotāju īpašumā. Tādejādi prasītāja manta nelikumīgi tika nodota bezatlīdzības darījuma rezultātā arī atbildētājam. Šāds prasītāja lēmums ir nelikumīgs un pretējs Civillikuma 1415.pantam un Kooperatīvo sabiedrību likuma mērķim

Tādejādi prasītāja valde un tās biedri, t.sk. atbildētājs veicot bezatlīdzības atsavināšanas darījumus jau 2011.gada 19.janvārī padarīja prasītāju maksātnespējīgu un prasītājs uzņēmās saistības par darījuma izpildi, prasītāja biedriem apzinoties, ka prasītājs nespēs segt AS "Latzemes nekustamie īpašumi" prasījumu par piedziņu.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā nr.C30615909 no prasītāja par labu akciju sabiedrībai "Latzemes nekustamie īpašumi" piedzīti naudas līdzekļi EUR 23744,15 apmērā, ko veido: zemes nomas maksas parāds un pievienotās vērtības nodoklis par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 1.aprīlim – EUR 3787,36 apmērā; nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parāds par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2011.gada 1.septembrim – EUR 2829,95 apmērā; zemes nomas maksas parāds par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2011.gada 1.septembrim – EUR 13994,47 apmērā; pievienotās vērtības nodokļa parāds – EUR 2951,32 apmērā un tiesas izdevumi EUR 181,05 apmērā.

Ņemot vērā, ka atbildētājas kā prasītāja biedra lietošanā bija konkrēta garāža, prasītājam ir prasījuma tiesības pret biedru par ar tiesas spriedumu piedzītā parāda kā lietošanā nodotas lietas uzturēšanas izdevumu segšanu proporcionāli tā lietošanā esošās garāžas domājamo daļu apmēram, t.i. pret atbildētāju EUR 278,78 apmērā. Tā kā nav pieļaujama svešas lietas bezmaksas lietošana atbildētājam kā faktiskajam garāžas lietotājam ir jāsedz ar tiesas spriedumu no prasītāja piedzītie izdevumi.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1., 994., 1415.pantu, Maksātnespējas likuma (redakcijā, kas bija spēkā 2010.gada 26.jūlijā) 97.panta pirmo daļu, Kooperatīvo sabiedrību likuma 2., 3., 20., 21., 53.pantu. Prasītājs lūdz atzīt par spēkā neesošu starp prasītāju un atbildētāju 2011.gada 24.janvārī noslēgto vienošanos nr.74 par 162/13798 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra nr./numurs A/, nodalīšanu atbildētāja īpašumā; atzīt prasītāja īpašuma tiesības uz 162/13798 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra nr./numurs A/; piedzīt no atbildētāja prasītāja labā ar garāžas uzturēšanu saistītos izdevumus EUR 278,78 apmērā; noteikt prasītāja tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā par laiku līdz sprieduma izpildei; piedzīt tiesāšanās izdevumus.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos, kas saņemti tiesā 2017.gada 15.novembrī, norāda, ka prasību neatzīst pilnībā. Dibinot kooperatīvo sabiedrību tā biedri ieguldīja savu naudu garāžu būvniecībā uz kooperatīvam lietošanā piešķirtās zemes, pretī saņemot – paju, t.i. vērtību, kas dod tiesību

saņemt pret savu ieguldīto naudu nekustamo īpašumu – garāžu.

1999.gada 28.oktobrī ar prasītāja biedru kopsapulces lēmumu nr.1 tika nolemts nodot privātīpašumā garāžas kompleksa individuālos boksus sabiedrības biedriem, kuri veikuši visa veida sabiedrības noteiktos maksājumus un nomaksājuši biedra naudu līdz 2000.gada 1.martam.

2011.gada 4.janvārī atbildētāja iegādājās paju un lietošanas tiesības uz garāžas boksu /Numurs B/ no /pers. C/, kurš bija prasītāja biedrs un kuram bija tiesības rīkoties ar viņam piederošo paju, kas pierādīts ar kases ieņēmumu ordera kvīti nr.44, kurā norādīts, ka par boksa pārrakstīšanu samaksāts LVL 25 apmērā.

2011.gada 24.janvārī atbildētāja noslēdza ar prasītāju vienošanos nr.74 un uz vienošanās pamata reģistrēja savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

Atbildētājas ieskatā ar minētajiem dokumentiem pierādīts, ka /pers. C/ īpašuma tiesības uz garāžu ieguvis atlīdzības ceļā un tās radušās ilgi pirms apstrīdētās vienošanās noslēgšanas. Nolūkā koroborēt atbildētāja īpašuma tiesības tika noslēgta 2011.gada 24.janvāra vienošanās.

Atbilstoši likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā" 24., 27.pantam fakts, ka garāžu komplekss tika ierakstīts zemesgrāmatā uz prasītāja vārda, nedod pamatu atzīt, ka tas ir prasītāja īpašums, bet gan atzīstams par vienu no posmiem, lai katra biedra īpašumā tikti koroborēta viņa tiesiski iegūtā garāža. Faktiski īpašuma tiesības uz garāžu boksu /Numurs B/ nekad nav piederējušas prasītājam, kaut formāli tika reģistrētas zemesgrāmatā uz prasītāja vārda, lai saskaņā ar spēkā esošo normatīvo regulējumu pirms Latvijas neatkarības uzceltu privāto kopīpašumu nodotu tās patiesam ieguvējam.

Atbildētāja norāda, ka atbilstoši Maksātnespējas likuma 96., 97.panta regulējumam ir iestājies prasības par darījuma apstrīdēšanu noilgums.

Atbildētājas ieskatā prasītāja prasījumi par atbildētājas īpašuma tiesību apstrīdēšanu un zemes nomas maksas piedziņu ir savstarpēji pretrunīgi, jo tikai starp zemes un attiecīgās ēkas īpašniekiem var pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības. Secīgi neatzīstot atbildētāju par garāžas īpašnieku, atbildētājai nav pienākuma maksāt zemes nomas maksu.

Bez tam atbildētāja laikā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 4.janvārim nebija garāžas boksa /Numurs B/ īpašniece un atbildētāja nevar atbildēt par citas personas saistībām. Atbildētājas lietošanas tiesības uz šo garāžu radās tikai no 2011.gada 4.janvāra, kad tika uzņemta par prasītāja biedru.

Kā arī atbildētāja kā kooperatīva biedrs atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likuma 5.panta trešajai daļai neatbild par kooperatīvās sabiedrības saistībām.

Prasītāja darbības laikā biedriem netika noteikti atsevišķi maksājumi par zemes nomu vai kādi citi maksājumi. Visi izdevumi tika iekļauti biedru naudā un biedru naudas apmērs katru gadu atšķīrās mainoties izdevumiem.

Atbildētājas ieskatā viņai nav parāda pret prasītāju, jo uz 2014.gadu ir biedru naudas pārmaksa EUR 127,50 apmērā.

Kā arī prasītājam nav pamata prasīt zemes nomas maksas parādu par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, jo šajā laikā atbildētāja nebija ne garāžas boksa /Numurs B/ lietotāja, ne īpašniece.

Lūdz prasību noraidīt.

Prasītāja pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās, savā iesniegumā tiesai norāda, ka prasītājs uztur prasību pilnā apmērā 2017.gada 10.aprīlī iesniegtajā redakcijā un lūdz lietu izskatīt bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes. Papildus paskaidro, ka atbilstoši judikatūrai atzīstams, ka atbildētājai ir pienākums segt atbildētāja lietošanā nodotās garāžas uzturēšanas izdevumus. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja būtu piešķīrusi naudas līdzekļus savā lietošanā esošās garāžas uzturēšanai līdz īpašuma tiesību reģistrācijai zemesgrāmatā.

Prasītājs norāda, ka maksātnespējas administratora celto prasību prasītājs turpina uzturēta arī pēc maksātnespējas procesa izbeigšanas. Administrators ceļot prasību to pamatoja uz Maksātnespējas likuma 97.pantu kā speciālo regulējumu. Taču prasība celta pamatojoties arī uz Civillikuma 1., 1415.pantu.

Prasītājs lūdz lietu izskatīt bez pārstāvja piedalīšanās un apmierināt prasību atbilstoši 2017.gada 10.aprīļa precizējumiem.

Atbildētāja un viņas pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās, atbildētājas pārstāvis iesniegumā tiesai, norāda, ka uz tiesas sēdi nevar ierasties ne atbildētāja, ne viņas pārstāvis, jo šobrīd patstāvīgi dzīvo un strādā ārzemēs. Lūdz lietu izskatīt bez viņu klātbūtnes.

Pie šādiem apstākļiem tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez prasītāja pārstāvja un atbildētājas un viņas pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, uzskata, ka prasība daļā par darījuma – 2011.gada 24.janvāra vienošanās nr.74 atzīšanu par spēkā neesošu un prasītāja īpašuma tiesību atzīšanu uz 162/13798 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra nr./numurs A/, kā arī daļā par parāda EUR 250,52 apmērā piedziņu ir nepamatota un noraidāma, prasība daļā par parāda EUR 28,26 apmērā piedziņu pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā nr.C30537914 pasludināts prasītāja maksātnespējas process un par prasītāja administratoru iecelta administratore Elīna Evere.

Kā redzams no lietas materiāliem 2011.gada 24.janvārī starp prasītāju un atbildētāju noslēgta vienošanās nr.74 saskaņā ar kuru prasītājs no sev piederošā nekustamā īpašuma /adrese A/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā nr./numurs C/pamatojoties uz 1999.gada 29.marta aktu par ēku pieņemšanu ekspluatācijā, apzīmējums kadastrā /numurs A/, garāžu bokss /Numurs B/, atbilstoši prasītāja biedru 2011.gada 19.janvāra kopsapulces lēmumam, nodala 162/13798 domājamās daļas atbildētāja īpašumā.

Prasītāja administratore prasījumu par 2011.gada 24.janvārī noslēgtās vienošanās nr.74 apstrīdēšanu cēlusi pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 96., 97.pantu un Civillikuma 1., 1415., 1927.pantu.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 6.jūnija lēmumu izbeigts prasītāja maksātnespējas process un pasludināts tiesiskās aizsardzības process. Kā norādīts prasītāja iesniegumā, kas saņemts tiesā 2017.gada 9.novembrī, prasītājs administratora iesniegto prasību uztur pilnībā pamatojoties uz Civillikuma 1., 994., 1415.pantu.

Maksātnespējas likuma 97.panta pirmā daļa nosaka, ka administratoram ir pienākums izvērtēt un celt tiesā prasību par parādnieka dāvinātās mantas vai tās daļas atdošanu atbilstoši Civillikuma 1927.panta noteikumiem, t.i. manta atzīstama par dāvinātu tikai tiktāl, ciktāl no tās atvilkti dāvinātāja parādi; tajā gadījumā, kad dāvinātājs nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā, ne vien viņa kreditori var prasīt sev apmierinājumu no viņa dāvanas, bet arī viņš pats var prasīt no apdāvinātā, lai no viņa dāvinātās mantas dod atpakaļ šo parādu samaksai vajadzīgo daļu.

Saskaņā ar 2007.gada 12.septembra Augstākās tiesas Senāta spriedumu lietā nr.SKC-590 atzīts, ka Civillikuma 1927.pantā lietotais jēdziens „prasīt apmierinājumu no dāvanas" tulkojams kā piedziņas vēršanu uz atdāvināto mantu.

Taču prasītājs uzskatot, ka 2011.gada 24.janvārī noslēgtā vienošanās nr.74 ir bezatlīdzības līgums – dāvinājuma līgums, nav cēlis prasību par piedziņas vēršanu uz atdāvināto mantu attiecīgā prasītāja kā kreditora prasījuma apmērā.

Tiesa atzīst, ka prasītāja prasība par 2011.gada 24.janvārī noslēgtā vienošanās nr.74 apstrīdēšanu – atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 97.pantu un Civillikuma 1927.pantu ir nepamatota, jo attiecīgās normas paredz dāvinātās mantas vai tās daļas atdošanu parādu

samaksai nevis darījuma atzīšanu par spēkā neesošu. Bez tam, Maksātnespējas likuma 97.panta trešā daļa nosaka, ka šīs panta normas piemērojamas attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti triju gadu laikā pirms parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas.

Darījumu atzīšanu par spēkā neesošiem regulē Maksātnespējas likuma 96.pants, kuru var piemērot tikai attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti triju gadu laikā pirms juridiskās personas maksātnespējas pasludināšanas dienas.

Ņemot vērā, ka prasītāja maksātnespēja pasludināta 2014.gada 19.septembrī, tiesa atzīst, ka attiecībā uz 2011.gada 24.janvārī noslēgto vienošanos nr.74 ar atbildētāju ir iestājies prasības celšanas noilgums, kas noteikts Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 2.punktā.

Tiesa atzīst par nepamatotu prasītāja viedokli, ka attiecībā uz bezatlīdzības darījuma apstrīdēšanu ir piemērojams Civillikuma 1895.pantā noteiktais noilguma termiņš 10 gadi.

Civillikuma 1895.pantā noteikts, ka šis noilguma termiņš piemērojams visām saistībām, kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi. Tiesa atzīst, ka attiecībā uz prasītāja apstrīdēto saistību speciālajā likumā - Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 2.punktā un 97.panta trešajā daļā, ir noteikti īsāki noilguma termiņi, kas šajā gadījumā piemērojami.

Tiesas ieskatā nepamatota ir prasītāja atsaukšanās uz Civillikuma 1., 1415.pantu, norādot, ka apstrīdētā vienošanās un tās noslēgšana no atbildētāja puses ir pati par sevi neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs likumiem vai labiem tikumiem, vai kas vērsta uz to lai apietu likumu, un tādejādi tā nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu un šāds darījums nav spēkā. Tiesa norāda, ka vienošanās noslēgšana, arī bezatlīdzības, pati par sevi nav vērtējama kā neatļauta vai nepieklājīga, un vienošanās slēgšana ir atzīstama par tiesisku un šāds darījums par tiesiski noslēgtu.

Attiecībā uz blakus apstākļiem, kas prasītāja ieskatā padara vienošanos par prettiesisku, ka atbildētājs slēdzis bezatlīdzības vienošanos, kas noveda pie prasītāja maksātnespējas, arī paši par sevi nevar būt par pamatu secinājumam, ka vienošanās ir prettiesiska. Tiesas ieskatā vienošanos, kas iespējams varēja novest pie prasītāja maksātnespējas, apstrīdēšanas mehānisms ir noteikts speciālajā likumā, Maksātnespējas likuma 96., 97.pantā, kur savukārt ir noteikts šādu darījumu apstrīdēšanas noilgums, kas konkrētajā gadījumā ir iestājies.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītāja prasība daļā par 2011.gada 24.janvārī ar atbildētāju noslēgtās vienošanās nr.74 atzīšanu par spēkā neesošu ir noraidāma kā nepamatota.

Atbildētāja savos paskaidrojumos norāda, ka viņa garāžas lietošanas tiesības un paju ieguvusi no trešās personas 2011.gada 4.janvārī. Kā pierādījumu minētajam apgalvojumam atbildētāja iesniegusi prasītāja izsniegtu kases ieņēmumu ordera kvīti nr.44, kurā norādīts, ka no atbildētājas saņemta samaksa LVL 45 apmērā: LVL 25 apmērā par /Numurs B/ boksa pārrakst. Un LVL 20 apmērā biedru nauda. Tiesa atzīst, ka no minētā dokumenta nevar izdarīt secinājumu par darījuma – boksa pārrakstīšanas, darījuma laiku, jo minētais dokuments vispār nav datēts.

Savukārt no 2011.gada 24.janvāra vienošanās nr.58 izriet, ka līdz atbildētājas īpašuma tiesību uz nekustamo īpašumu garāžu /Numurs B/, /adrese/ reģistrācijai zemesgrāmatā atbildētājas lietošanā atradās garāža /Numurs B/, ar kopējo platību 16,2 m^2.

Atbilstoši 2011.gada 2.februāra izrakstam no 2011.gada 19.janvāra prasītāja kopsapulces protokola garāžas /Numurs B/ platība ir 16,2 m^2, kas sastāda 162/13798 domājamās daļas no nekustamā īpašuma būves /adrese/.

Kā izriet no Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra sprieduma lietā nr.C30615909 noteikta nomas maksa par 3047 m^2 zemes gabala /adrese/, nomu prasītājam no 2008.gada pirmā ceturkšņa līdz 2011.gada trešajam ceturksnim un piedzīts no prasītāja akciju sabiedrības "Reversed" labā zemes nomas maksas parāds.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu par zemes nomu, kas nepieciešama atbildētāja lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai un apsaimniekošanai par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim EUR 278,78 apmērā, pamatojoties uz Civillikuma 2307.pantu, kas nosaka pilnvarotāja pienākumus, norādot, ka pēc analoģijas piemērojams arī likuma regulējums, kāds noteikts attiecībā uz daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašnieku pienākumiem.

Kā izriet no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma nr./numurs C/īpašuma tiesības uz garāžu /Numurs B/, /adrese/, laikā par kuru ir izveidojies zemes nomas maksas parāds, bija reģistrētas uz prasītāja vārda.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka nav pamata uzskatīt, ka starp prasītāju kā garāžas īpašnieku un atbildētāju kā tās tiesīgo lietotāju pastāvētu no pilnvarojuma līguma izrietošas tiesiskās attiecības, kuru ietvaros atbildētājs būtu devis pilnvarojumu prasītājam slēgt vienošanos par zemes nomas maksas samaksu ar zemes, uz kuras atrodas attiecīgā garāža, īpašnieku. Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav pamata piemērot analoģiju ar regulējumu kāds noteikts attiecībā uz daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekiem un šo māju pārvaldniekiem.

Taču tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 192.panta nosacījumus, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas un Civilprocesa likuma 93.pantu, kas paredz, ka katrai pusei ir jāpierāda tikai faktiskie apstākļi, uzskatot, ka pusēm nav jāpierāda, ka zināms tiesību normu kopums tiešām pastāv un ir piemērojams, t.i. tiesai pašai jāpiemēro konkrētam gadījumam atbilstošie likumi, t.sk., ja puses uz tiem nav atsaukušās vai atsaukušās nepareizi.

Civillikuma 927.pants nosaka, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesības par lietu, t.i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus; 1036.pants nosaka, ka īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesību ar lietu.

Ņemot vērā, ka no 2011.gada 24.janvāra vienošanās nr.58 izriet, ka atbildētājas lietošanā atradās garāža /Numurs B/, atbildētāja norāda, ka viņas lietošanā garāža atradās no 2011.gada janvāra, savukārt atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka garāža atbildētājas lietošanā atradusies visu strīdus perioda laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, tiesa atzīst, ka lietā nav strīda, ka laikā no 2011.gada janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim prasītājs bija nodevis atbildētājas lietošanā garāžu /Numurs B/, /adrese/. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājai kā faktiskajai nekustamā īpašuma garāžas /Numurs B/, /adrese/ lietotājai ir pienākums atlīdzināt prasītājam izdevumus, kas tam radušies saistībā ar šīs garāžas uzturēšanu un lietošanu, jo likums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, nesedzot ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus, kas radušies lietas īpašniekam.

Atbildētājs norāda, ka ir veicis biedra naudas maksājumus prasītājam, līdz ar to viņam nav pienākuma veikt zemes nomas maksājumus, jo no šiem līdzekļiem bija jāsedz visi prasītāja izdevumi, t.sk. zemes nomas maksājumi.

Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 1.punkts nosaka, ka biedra nauda ir kooperatīvās sabiedrības biedra naudas iemaksa sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanai.

Kā izriet no prasītāja izsniegtajām kases ieņēmumu kvītīm atbildētājam, atbildētāja veikusi biedru naudas samaksu par 2011.gadu LVL 20 apmērā un LVL 20 apmērā; 2014.gadu – LVL 170 apmērā. Savukārt no atbildētājas konta izraksta izriet, ka atbildētāja veikusi maksājumus prasītājam par 2011.gada jūliju LVL 10 apmērā; 2012.gadu – LVL 120 apmērā; par 7-12 mēnešiem - LVL 60 apmērā; par 7-12 mēnešiem 2013 – LVL 60 apmērā. Tiesa atzīst, ka no minētajiem dokumentiem nevar izdarīt kategorisku secinājumu, ka atbildētāja veikusi biedru naudas samaksu pilnā apmērā par laiku no 2011.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim. Bez tam pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas prasībām atbildētāja nav pierādījusi sava apgalvojuma pamatotību, ka biedra naudas maksājums aptver arī izdevumus, kas saistīti ar atbildētāja lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši 2008.gada 10.oktobra prasītāja valdes sapulces protokolā nr.7 norādītajam, ka nolemts paaugstināt biedru naudu 2010.gadā sakarā ar zemes kadastrālās vērtības izmaiņām, nav pamata secināt, ka noteiktais biedra naudas maksājums aptver arī maksu par zemes

nomu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka no atbildētājas kā garāžas /Numurs B/, /adrese/ faktiskā lietotāja prasītāja labā piedzenams zemes nomas maksas parāds EUR 28,26 apmērā par laiku no 2011.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, ko prasītājs aprēķinājis atbilstoši atbildētāja lietošanā nodotās garāžas platībai pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā nr.C30615909 attiecīgi par 2011.gadu.

Tiesa atzīst, ka prasītāja prasījums par zemes nomas maksas parāda piedziņu no atbildētājas par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim nav pamatots, jo prasītājs pretēji Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas prasībām nav pierādījis sava apgalvojuma pamatotību, ka šajā laikā minētā garāža atradās atbildētājas lietošanā, ņemot vērā, ka atbildētāja pret minēto faktu iebilst. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītāja prasība daļā par zemes nomas maksas parāda EUR 250,52 apmērā piedziņu norādāma kā nepamatota.

Kā arī tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1765., 1763.pantu ir atzīstamas prasītāja tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus - sešus procentus gadā no pamatparāda summas EUR 28,28 apmērā par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Kā redzams no 2015.gada 29.jūlija prasītāja kreditoru sapulces protokola kreditors – a/s "Reversed" apņēmies segt izdevumus zvērināta advokāta palīdzības apmaksai tiesvedībās pret garāžu īpašniekiem par zemes nomas maksas piedziņu, nekustamā īpašuma atsavināšanu, darījumu apstrīdēšanu. Atbilstoši 2017.gada 15.novembra advokāta rēķinam nr.011215/01-02 prasītājam sniegta juridiskā palīdzība pārstāvībai civillietā nr.C30865616 par summu EUR 50 apmērā.

Šādos apstākļos saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu, otro daļu un ceturto daļu no atbildētāja prasītāja labā piedzenami ar prasītāja lietas vešanu saistītie izdevumi, t.i. izdevumi advokāta palīdzības samaksai EUR 4,24 apmērā.

Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 34., 35., 42.panta pirmo daļu, ņemot vērā, ka no tiesas izdevumu samaksas prasītājs atbrīvots saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu, no atbildētāja valsts labā piedzenami tiesas izdevumi, t.i. valsts nodeva par prasību par parāda piedziņu EUR 71,14 apmērā. Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu un trešo daļu tiesas izdevumi ir arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi, t.i. EUR 1,12 apmērā un tiesas dokumentu tulkošanu saistītie izdevumi EUR 5,18 apmērā.

Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma daļā par piedziņu labprātīgai izpildei – 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Maksātnespējas likuma 96.panta, Civillikuma 2124., 2141.panta un Civilprocesa likuma 8., 42., 44., 97., 192., 193., 195., 204.^{1}panta, tiesa

nosprieda:

noraidīt garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasību pret /pers. A/ daļā par 2011.gada 24.janvāra vienošanās nr.74, kas noslēgta starp garāžu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "Enerģētiķis" un /pers. A/, atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu garāžu boksu /Numurs B/ – 162/13798 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra nr./numurs A/.

Apmierināt daļēji garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasību pret /pers. A/ daļā par nomas maksas parāda piedziņu un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis", reģistrācijas nr.50103106771, labā zemes nomas maksas parādu EUR 28,26 (divdesmit astoņu un 28/100 *euro*) apmērā un ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 4,24 (četru un 24/100 *euro*) apmērā, kopā EUR 32,50 (trīsdesmit divu un 50/100 *euro*) apmērā.

Atzīt garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" tiesības saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no pamatparāda EUR 28,26 (divdesmit astoņu un 28/100 *euro*) apmērā par laiku līdz sprieduma izpildei.

Noraidīt daļēji garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasību pret /pers. A/ daļā par nomas maksas parāda EUR 250,52 apmērā piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā valsts nodevu EUR 71,14 (septiņdesmit viena un 14/100 *euro*) apmērā. Samaksu veikt Valsts kase, reģistrācijas nr.90000050138, k**onta Nr.LV55TREL1060190911200, s** aņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22. Kvīts par samaksas veikšanu iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā lēmuma labprātīgas izpildes termiņa laikā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,30 (seši un 30/100 *euro*) apmērā. Samaksu veikt Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Tiesu administrācijas, reģistrācijas nr.90001672316, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, norādot iemaksu mērķi **:** 21499. Kvīts par samaksas veikšanu iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā lēmuma labprātīgas izpildes termiņa laikā.

Noteikt /pers. A/ai sprieduma daļā par piedziņu labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, maksājumu valsts labā apliecinošu dokumentu iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2017.gada 22.decembrī.

Tiesnese K.Zdanovska